

Mál nr. 317/2015
M og
vátryggingafélagið V1 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A og
vátryggingafélagið V2 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.

Árekstur við gatnamót Staðarbakkavegar og Lambeyjarvegur 24. júlí 2015.

Gögn.

1. Málskot móttakið 27. ágúst 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V2 dags. 4. september 2015 ásamt gögnum, þ.á.m. vegaskrá Vegagerðarinnar.
3. Tölvupóstur V1 dags. 16. september 2015.
4. Tölvupóstur ökumanns bifreiðar A dags. 19. september 2015 ásamt fylgigögnum, m.a. tölvupóstsamskiptum hennar við Vegagerðina og myndir af vettvangi.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu kemur fram að árekstur varð með bifreiðum A og B við gatnamót svokallaðs Staðarbakkavegar og Lambeyjarvegur. Bifreið B var ekið austur Staðarbakkaveg og til vinstri inn á Lambeyjarveg en bifreið A var ekið suður Lambeyjarveg með fyrirhugaða akstursstefnu áfram suður veginn framhjá Staðarbakkavegi. Engin umferðarmerki eru við gatnamótin.

M telur að umferð um Lambeyjarveg eigi forgang gagnvart Staðarbakkavegi og vísar til 2. (3.) mgr. 25. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 þar sem komi fram að ökumaður sem ætli að aka út á veg frá heimreið eða svipuðum vegi eigi að veita umferð um veginn forgang. Það hafi ökumaður bifreiðar B ekki gert og hafi auk þess brotið gegn 15. gr. umferðarlaga með því að taka of þrönga beygju til vinstri og ekið of hratt m.v. aðstæður. M styður sjónarmið sín um að Lambeyjarvegur sé rétt hærrí en Staðarbakkavegur við að hinn síðarnefndi sé einungis til aksturs að tveimur bæjum og skv. upplýsingum frá Vegagerðinni sé Staðarbakkavegur ekki héraðsvegur eins og Lambeyjarvegur. Það sé því ljóst að Staðarbakkavegur sé einkavegur að þessum tveimur bæjum og verði umferðarlög ekki skýrð öðruvísi en skv. orðanna hljóðan og skv. almennri málvenju. V1 tekur undir sjónarmið M um að ökumaður bifreiðar B eigi að bera alla sök á árekstrinum.

V2 telur með hliðsjón af 7. gr. vegalaga nr. 80/2007 og vegaskrá Vegagerðarinnar komi fram að báðir vegir séu héraðsvegir og séu þeir því jafnsettir. Því gildi háttæmisregla 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga um forgang frá hægri um aðstæður á vettvangi. Það hafi því verið ökumanns bifreiðar A að veita bifreið B forgang um gatnamótin.

Álit.

Í málinu eru myndir sem eru nokkuð lýsandi um aðstæður á vettvangi. Af vegaskrá og álitum Vegagerðarinnar verður ekki ráðið með fullri vissu um hvort báðir vegir séu héraðsvegir skv. vegaskrá eða ekki. Ágreiningur snýr fyrst og fremst að því hvort beita eigi 3. mgr. 25. gr. umferðarlaga um heimreiðar og svipaða vegi um Staðarbakkaveg. Verður að telja að skýra verði umrætt ákvæði sjálfstætt. Í Hrd. 410/2004 reynir á túlkun ákvæðisins en þar var malarvegurinn Þrándarstaðavegur, sem lá að samnefndum bæ og húsum sem byggð höfðu verið á jörðinni, talinn til „svipaðs vegar“ í skilningi umrædds ákvæðis gagnvart Borgarfjarðarvegi sem var lagður bundnu slitlagi með tvær akreinar í hvora átt. Þegar myndir af vettvangi í þessu máli eru skoðaðar verður ekki talið að aðstæður séu eins afgerandi. Um er að ræða gatnamót tveggja svipaðra malarvega og ekki verður talið unnt að túlka Staðarbakkaveg sem heimreið eða svipaðan veg gagnvart vegi er sem það líkur honum og Lambeyjarvegur er. Ökumanni bifreiðar A bar því að veita bifreið B forgang vegna hægri réttar í skilningi 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga og ber því sök á árekstrinum að hluta. Þrátt fyrir það verður meginhluti sakar talin liggja hjá ökumanni bifreiðar B

vegna staðsetningar bifreiðar hans á veginum og of þrönga vinstri beygju gegn fyrirmælum 3. mgr. 15. gr. umferðarlaga.

Niðurstaða.

Sök skiptist þannig að ökumaður bifreiðar B ber 2/3 hluta sakar og ökumaður bifreiðar A ber 1/3 hluta sakar.

Reykjavík 27. október 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.